

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudkyň Mgr. Miroslavy Kašpírkové a JUDr. Aleny Hocké v právní věci **žalobkyně: S.V.**, státní příslušnost Ruská federace, v České republice bytem ..., *zastoupené Mgr. Petrem Václavkem, advokátem, se sídlem Praha 1, Opletalova 25*, proti **žalovanému: Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem Praha 4, náměstí Hrdinů 1634/3, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6.9.2016, čj. MV-52097-4/SO-2013,

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

I. Vymezení věci

Žalobkyně se žalobou domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 6.9.2016, čj. MV-52097-4/SO-2013 (*dále jen „napadené rozhodnutí“*), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (*dále jen „prvostupňový správní orgán“*) ze dne 6.3.2013, čj. OAM-36689-19/DP-2012 (*dále jen „prvostupňové rozhodnutí“*), jímž byla zamítnuta žádost žalobkyně o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem podnikání - účasti v právnické osobě podle § 44a odst. 3 ve spojení s § 35 odst. 3 a § 37 odst. 2 písm. b) v návaznosti na § 56 odst. 1 písm. j) věty druhé zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (*dále jen „ZPC“ nebo „zákon o pobytu“*).

cizinců“). Žalobkyně rovněž požadovala, aby jí bylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení.

II. Důvody žaloby

Dle žalobkyně žalovaná porušila povinnosti odvolacího orgánu, její rozhodnutí odporuje požadavkům stanoveným pro odůvodnění rozhodnutí v § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (*dále jen „správní řád“*) a je v rozporu s požadavky na činnost odvolacího orgánu dle § 89 odst. 2 správního řádu. Žalovaná nezjistila stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Rozhodnutí správních orgánů obou stupňů jsou v rozporu s § 174a ZPC a při jejich vydání byla porušena ustanovení § 2, § 3 a § 4 správního řádu.

[ad a.] Žalobkyně namítala nesprávný a nedostatečný přezkum odvolací námitky nedostatečně zjištěného, resp. nesprávně aplikovaného, skutkového stavu věci na daný případ a porušení § 3, § 36 odst. 3 a § 68 odst. 3 správního řádu. Žalovaná a prvostupňový správní orgán zatížily svá rozhodnutí vadou nezákonnosti a nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů. Nesprávně věcně posoudily otázku, zda se v případě žalobkyně jedná o plnění účelu předchozího povoleného pobytu. Z výsledku žalobkyně je totiž zřejmé, že společnost je funkční a že žalobkyně vykovává funkci jednatelky po celou dobu povoleného pobytu. Závěry o formálnosti zapsání žalobkyně jako jednatelky v obchodním rejstříku jsou nepodložené a nesprávné. Žalovaná se s touto odvolací námitkou dostatečně nevypořádala, resp. správně nevypořádala, když v podstatě bez dalšího převzala závěry prvostupňového správního orgánu. Na základě několika drobných nejasností v rámci výsledku žalobkyně stejně jako prvostupňový správní orgán bez dalšího vyvozuje, že žalobkyně fakticky nevykonává funkci jednatelky. Žalovaná se nevypořádala s argumentací žalobkyně obsaženou v odvolání stran polemiky s názorem prvostupňového správního orgánu, že žalobkyně neplní účel pobytu, resp. že je jakožto jednatelka zapsána toliko formálně. Takovéto závěry jsou v podstatě nepřezkoumatelné. Žalobkyně je napadla v rámci odvolání, kde předmětné skutečnosti vysvětlila a objasnila. Žalovanou však tato odvolací námitka zůstala nevyslyšena a v rámci napadeného rozhodnutí pracuje pouze s převzatými nesprávnými vyhodnoceními skutkového stavu tak, jak je provedl prvostupňový správní orgán. Napadené rozhodnutí je tak stíženo vadou nezákonnosti a nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů.

[ad b.] Žalobkyně namítala, že žalovaná stejně jako prvostupňový správní orgán nesprávně vykládá a aplikuje pojem jiná závažná překážka. Žalobkyně postrádala rozumné vysvětlení, proč byl aplikován právě tento důvod pro zamítnutí žádosti. Dle žalobkyně není v jejím případě jiná závažná překážka pobytu dána a rozhodnutí správních orgánů jsou věcně nesprávná, nezákonná a nepřezkoumatelná.

[ad c.] Žalobkyně namítala nepřiměřenost rozhodnutí správních orgánů obou stupňů z hlediska dopadů do jejího soukromého a rodinného života. Požadavek přiměřenosti rozhodnutí nelze redukovat pouze na ty případy, kdy je takovýto požadavek explicitně stanoven u každého jednotlivého důvodu pro rušení pobytového oprávnění. Takovýto restriktivní výklad v neprospěch jednotlivce, který zaujaly správní orgány, je třeba rázně odmítnout. Požadavek přiměřenosti rozhodnutí vyplývá z nadzákonných právních norem, jednak z mezinárodních smluv o lidských právech, kterým Ústavní soud přiznává právní sílu

ústavního zákona - kupříkladu žalobkyně uvedla čl. 8 Evropské úmluvy o lidských právech. Rozhodnutí správních orgánů je dle žalobkyně v přímém rozporu s těmito normami a tedy i s mezinárodními závazky České republiky. Pominout nelze též čl. 10 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, s nímž jsou rovněž rozhodnutí žalované a prvostupňového správního orgánu v rozporu.

III. Vyjádření žalované k žalobě

Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby. Uvedla, že jsou námitky uváděné v žalobě téměř shodné s odvolacími námitkami, proto odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde se s nimi vypořádala. K námitce, že postupovala v rozporu s § 2, § 3, § 4 a § 68 odst. 3 správního řádu uvedla, že ze strany správních orgánů obou stupňů nedošlo k žádnému pochybení při aplikaci uvedených ustanovení. Napadené rozhodnutí je náležitě odůvodněno, je z něj zřejmé, z jakých podkladů žalovaná vycházela, jakými úvahami se při aplikaci zákona řídila, k jakým závěrům došla a vypořádala se se všemi odvolacími námitkami. Napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem a není nepřezkoumatelné ani nezákonné. Žalovaná se ztotožnila s právním názorem prvostupňového správního orgánu, který zamítl žádost žalobkyně o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem podnikání - účast v právnické osobě, neboť žalobkyně přestala splňovat podmínku pro vydání povolení k dlouhodobému pobytu, když byla zjištěna jiná závažná překážka pobytu na území.

IV. Vyjádření účastníků při jednání soudu

O věci samé rozhodl soud k návrhu žalobce po provedeném jednání, kterého se zúčastnil zástupce žalobce. Žalovaná svoji neúčast omluvila a souhlasila, aby soud jednal bez její přítomnosti. Soud tedy jednal ve smyslu § 49 odst. 3 s.ř.s. bez přítomnosti žalované. Vycházel přitom z obsahu soudního spisu a správního spisu.

V. Posouzení věci krajským soudem

Z čeho soud vycházel

Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vycházel podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (*dále jen „s.ř.s.“*) ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, podle § 75 odst. 2 s.ř.s. přezkoumal napadený výrok rozhodnutí v mezích žalobou včas uplatněných žalobních bodů, neshledal při tom vady podle § 76 odst. 2 s.ř.s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Žaloba není důvodná.

Skutkový základ věci

Žalobkyně měla na území České republiky povolen dlouhodobý pobyt za účelem podnikání - účast v právnické osobě s platností od 10.9.2010 do 9.9.2012.

Dne 21.6.2012 podala žalobkyně žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem podnikání – účast v právnické osobě. K žádosti mimo jiné doložila výpis z obchodního rejstříku společnosti VERSVET, s.r.o., kde je jednatelkou od 18.4.2009 a nájemní smlouvu ze dne 1.1.2010 uzavřenou mezi společnostmi VERSVET, s.r.o. žalobkyní na dobu neurčitou od 1.1.2010.

Žalobkyně byla v řízení vyslechnuta za přítomnosti tlumočníka jí zvoleného (protokol čj. OAM-36689-18/DP-2012). Uvedla, že za poslední dva roky pobývala na území České republiky přibližně 1,5 roku. Do Ruské federace vždy cestuje letecky, využívá služeb v Rakousku a cestuje většinou přes Vídeň. Na otázky jaký je název a sídlo společnosti, ve které zde podniká, jaký je předmět podnikání této společnosti dle výpisu z obchodního rejstříku, odpověděla, že název společnosti je VERSVET, s.r.o., se sídlem Bělohorská 1111/10, Karlovy Vary. Předmětem podnikání je pronájem nebytových prostor. Na otázky, zda můžete konkrétně uvést, jaké jsou hospodářské výsledky činnosti této společnosti a z jaké činnosti tyto hospodářské výsledky jsou, co konkrétně tato společnost dělá, čím se zabývá, kolik má zaměstnanců a co konkrétně v této společnosti dělají a zda vlastní společnost na území České republiky nějaký majetek, odpověděla, že společnost vlastní byt na adrese Bělehorská 1111/10, Karlovy Vary, který v minulých letech pronajímala pouze svému společníkovi. Uvedla, že má v současné době rozjednané kontrakty a s podpisem čeká na vyřízení povolení k pobytu. V prvním roce nebyly žádné příjmy, proběhla oprava bytu a v dalších letech byly příjmy pouze z pronájmu nemovitosti společníkovi. Na otázky jakou dostává mzdu jako odměnu za výkon funkce jednatele, od kdy je jí vyplácena a zda je společnost přihlášena na okresní správě sociálního zabezpečení, uvedla, že dostává hrubou odměnu ve výši 3.000 Kč, a to od března 2012. Společnost je přihlášena na okresní správě sociálního zabezpečení. Společnost má externí účetní (uvedla její příjmení). Na otázky, zda má ještě jiný příjem a zda má ještě jiné zaměstnání nebo jiné podnikatelské aktivity v domovské zemi a jaké jsou její plány do budoucna, uvedla, že v České republice nemá jiný příjem, v Ruské federaci je společníkem společnosti, zatím ze společnosti nemá dividendy, ve společnosti pracuje zároveň jako poradce – konzultant. Má druhu v Rakousku, který ji finančně podporuje. Do budoucna by chtěla rozšířit společnost o podnikání v oblasti export - import, se zaměřením více na export.

Ve správním spise je založena rozvaha ve zjednodušeném rozsahu ke dni 31.12.2010 společnosti VERSVET, s.r.o., účetní závěrka za rok 2010 a nájemní smlouva uzavřená mezi společnostmi VERSVET s.r.o., jako pronajímatelem a žalobkyní, jako nájemcem. Dle těchto listin byl jedinou činností uvedené společnosti pronájem bytu žalobkyni jako jednatele společnosti. Částka příjmů odpovídá výši stanoveného nájemného.

Právní hodnocení

V projednávané věci bylo v případě žalobkyně předmětem řízení prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, na které se ve smyslu § 44a odst. 3 ZPC obdobně vztahují ustanovení týkající se prodloužení doby pobytu na území na vízum k pobytu nad 90 dnů (§ 35 odst. 2 a 3 ZPC).

Podle § 35 odst. 3 ZPC: *Dobu pobytu na území na vízum k pobytu nad 90 dnů nelze prodloužit, pokud ministerstvo shledá důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti tohoto víza dle ustanovení § 37 ZPC.* Podle § 37 odst. 2 písm. b) ZPC: *Ministerstvo zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže cizinec přestal splňovat některou z podmínek pro udělení víza, za podmínky, že důsledky tohoto rozhodnutí budou přiměřené důvodu pro zrušení platnosti víza. Při posuzování přiměřenosti ministerstvo přihlíží zejména k dopadům tohoto rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince.* Podle § 56 odst. 1 písm. j) ZPC: *Dlouhodobé vízum, s výjimkou víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území z důvodu podle § 33 odst. 3, ministerstvo cizinci neudělí, jestliže pobyt cizince na území není v zájmu České republiky nebo je zjištěna jiná závažná překážka pobytu cizince na území.*

Ve vztahu k obecně formulovaným námitkám porušení ustanovení správního řádu vyjmenovaných v úvodu žaloby se soud blíže nezabýval jejich důvodností, neboť takto obecně formulované žalobní námitky, které jsou prostým výčtem porušení právních předpisů bez uvedení toho, v čem konkrétně se správní orgány dopustily pochybení a jakým způsobem mělo v důsledku toho dojít ke krácení práv žalobkyně, nelze považovat za řádně formulované žalobní body, které by umožňovaly soudní přezkum (viz rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20.12.2005, čj. 2 Azs 92/2005-58, publ. pod č. 835/1996 Sb. NSS (*všechny rozsudky Nejvyššího správního soudu zde citované jsou dostupné na www.nssoud.cz*). Obdobně rozšířený senát v rozsudku ze dne 24.8.2010, čj. 4 As 3/2008-78, publ. pod č. 2162/2011 Sb. NSS, konstatoval, že míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se účastníkovi u soudu dostane. Čím je žalobní bod obecnější, tím obecněji k němu správní soud přistoupí a posoudí ho. Není na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují.

Nedůvodnými jsou námitky [ad a.]. Žalovaná, resp. prvostupňový správní orgán, na základě výpovědi žalobkyně a jí předložené účetní závěrky a nájemní smlouvy zcela správně dovodily, že byla žalobkyně po dobu posledního povoleného pobytu od 10.9.2010 do 9.9.2012 zapsána jako jednatel společnosti VERSVET, s.r.o., na jejímž podnikání se však soustavně nepodílela, neboť, jak správně uvedl prvostupňový správní orgán, že „*jedinou činností společnosti v těchto letech byl pronájem bytu společnosti žalobkyni, kdy částka příjmů společnosti odpovídá výši stanoveného nájemného*“. Pronájem bytu, který je v majetku společnosti a ta jej pronajímá pouze svému společníkovi, kterým je žalobkyně, prvostupňový správní orgán zcela správně nevyhodnotil jako podnikání, tj. soustavnou činnost, která by směřovala k dosažení zisku, ale dospěl k závěru, že žalobkyně neplnila účel pobytu, pro který jí byl pobyt povolen. Uvedené zjištění posoudil prvostupňový správní orgán jako jinou závažnou překážku podle § 56 odst. 1 písm. j) ZPC. Není správné tvrzení žalobkyně, že je z jejího výsledku zřejmé, že je společnost funkční a že žalobkyně vykonává funkci jednatelky po celou dobu povoleného pobytu. Žalobkyně kromě toho, že v rámci výpovědi uvedla, že společnost jí jako jednatelce pronajímá nemovitost ve vlastnictví společnosti, neuvedla žádné jiné skutečnosti, nenavrhla (krom předložení účetní závěrky a nájemní smlouvy, které naopak podporují závěr prvostupňového správního orgánu) žádné další důkazy k prokázání její aktivní účasti v právnické osobě, či k prokázání podnikatelské činnosti samotné právnické osoby.

Nedůvodnou je námitka, že žalovaná toliko převzala závěry prvostupňového správního orgánu a v rozporu s § 89 odst. 2 správního řádu se s odvolací námitkou v tom směru řádně nevypořádala. K tomu je nejprve nutno zdůraznit, že žalobkyně ani v odvolání, jehož text je obdobně uplatněn v žalobě, neuváděla žádná konkrétní tvrzení, kterými by zpochybňovala závěry prvostupňového správního orgánu. V odvolání, obdobně jako nyní v žalobě, toliko obecně namítala nesprávné posouzení otázky, zda se na základě prvostupňovým správním orgánem zjištěného skutkového stavu v případě žalobkyně jedná o plnění účelu předchozího povoleného pobytu. Žalovaná se v odůvodnění napadeného rozhodnutí zcela správně ztotožnila se závěrem prvostupňového správního orgánu učiněným na základě skutkového stavu zjištěného zejména výsledkem žalobkyně a důkazy předloženými žalobkyní (účetní závěrkou a nájemní smlouvou). Rovněž dle žalované odpovídá skutkový stav, kdy žalobkyně po dobu posledního povoleného pobytu, tj. od 10.9.2010 do 9.9.2012 byla zapsána jako jednatel společnosti, na jejímž podnikání se však soustavně nepodílela, neurčitěmu právnímu pojmu „jiná závažná překážka“ podle § 56 odst. 1 písm. j) ZPC. Dle žalované žalobkyně: *„proklamovanou funkci jednatele nevykonávala, a tedy neplnila účel, za němž jí byl dlouhodobý pobyt na území České republiky povolen. Výkon funkce jednatele společnosti s ručením omezeným sestává z celé řady povinností, mezi něž patří například zajištění řádného vedení předepsané evidence a účetnictví, jež jednatel nemusí činit osobně, ale je jeho povinností zabezpečit jejich výkon prostřednictvím jiných osob a jejich činnost následně kontrolovat. Výsledkem ze dne 9.1.2013 bylo prokázáno, že účastnice řízení nemá povědomí o vedení společnosti, o právních předpisech, týkajících se podnikání na území České republiky, ani o elementárních záležitostech týkajících se fungování a obchodního vedení společnosti VERSVET, s.r.o. Z uvedeného vyplývá, že účastnice řízení výše popsané povinnosti jednatele společnosti s ručením omezeným neplní. Tato skutečnost byla následně správním orgánem I. stupně prokázána i z účetní závěrky společnosti VERSVET, s.r.o., za rok 2010 a dále z doložené nájemní smlouvy uzavřené mezi společností VERSVET, s.r.o., jako pronajímatelem a účastnicí řízení jako nájemcem, neboť z uvedených dokumentuje zřejmé, že jedinou činností společnosti VERSVET, s.r.o., v tomto roce byl pronájem bytu společnosti účastnicí řízení jako jednatelce společnosti.“* Soud se v plném rozsahu ztotožňuje se závěry žalované, že zjištěný skutkový stav neprokazuje, že by žalobkyně po dobu předchozího povoleného dlouhodobého pobytu plnila jeho účel, kterým bylo podnikání - účast v právnické osobě.

Soud v této souvislosti poukazuje na skutečnost, že rámec dokazování je v řízení o žádosti dán především tvrzením žadatele. Správní orgán přitom není oprávněn namísto žadatele jeho tvrzení jakkoli měnit či za něj cokoli sám doplňovat. Bylo tedy na žalobkyni, aby podrobně a konkrétním způsobem popsala a doložila konkrétní obchodní aktivity a majetkové poměry předmětné společnosti, o níž tvrdila, že je funkční, a z nichž by bylo možno faktický výkon podnikatelské činnosti vůbec dovodit. Teprve takto konkretizované tvrzení se mohlo stát podkladem pro náležité dokazování ve správním řízení. Na správních orgánech tak sice ležela ve smyslu § 3 správního řádu povinnost zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2, avšak tato jejich povinnost se odvíjí od skutečností předestřených žalobkyní v průběhu správního řízení. Žalobkyně však v tomto ohledu žádné konkrétní tvrzení a důkazní prostředky správním orgánům nenabídla, a to ani v rámci své výpovědi účastnice řízení, jak je výše uvedena.

Soud proto ve shodě s právním názorem správních orgánů obou stupňů učinil závěr, že v řízení nebylo prokázáno, že by žalobkyně plnila účel jí uděleného povolení k dlouhodobému pobytu, zjištěné skutečnosti spíše ukazují na formálnost pobytu žalobkyně na území České republiky.

Nedůvodnou je námitka [ad b.]. Žalobkyně zpochybňuje závěr správních orgánů, že neplnění účelu pobytu představuje jinou závažnou překážku a namítá, že v daném případě nelze aplikovat ustanovení § 56 odst. 1 písm. j) ZPC. Jinou závažnou překážkou dle správních orgánů bylo zjištění, že žalobkyni byl na území České republiky naposledy povolen dlouhodobý pobyt za účelem podnikání – účast v právnické osobě od 10.9.2010 do 9.9.2012. V řízení však bylo prokázáno, že žalobkyně byla po dobu tohoto posledního povoleného pobytu zapsána jako jednatel společnosti VERSVET, s.r.o., na jejímž podnikání se však soustavně nepodílela. Jinou závažnou překážkou proto správní orgány zcela správně označily neplnění účelu předchozího dlouhodobého pobytu žalobkyně. V této souvislosti soud odkazuje na dnes již ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu, dle které představuje neplnění účelu pobytu jinou závažnou překážku pobytu ve smyslu § 56 odst. 1 písm. j) ZPC (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19.1.2012, čj. 9 As 80/2011-69). V rozsudku ze dne 21.10.2015, čj. 3 Azs 160/2015-40 Nejvyšší správní soud uvedl, že „konstantní judikatura správních soudů v tomto ohledu jednoznačně dospěla k závěru, podle něhož pod pojem „závažné překážky“ lze podřadit právě i nenaplnění účelu předchozího povoleného pobytu.“

Nedůvodnou je námitka [ad c.] týkající se přiměřenosti rozhodnutí správních orgánů z hlediska dopadů do soukromého a rodinného života žalobkyně. Předně je nutno uvést, že žalovaná neměla důvod se ve smyslu § 89 odst. 2 správního řádu vypořádávat s obdobnou odvolací námitkou, neboť taková námitka nebyla v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí uplatněna.

Splněním podmínky stanovené v § 37 odst. 2 písm. b) ZPC, podle níž lze zrušit platnost víza k pobytu nad 90 dnů z důvodu tam uvedeného, jen „za podmínky, že důsledky tohoto rozhodnutí budou přiměřené důvodu pro zrušení platnosti víza. Při posuzování přiměřenosti ministerstvo přihlíží zejména k dopadům tohoto rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince, se v odůvodnění svého rozhodnutí zabýval prvostupňový správní orgán. Vycházel při tom z ustanovení § 174a ZPC, kde je stanoveno: *Při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště.*

Prvostupňový správní orgán k tomu uvedl: „Při posuzování přiměřenosti dopadu rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince hodnotil, správní orgán zejména důvod pro neprodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, dobu dosavadního pobytu cizince na území, účel tohoto pobytu, rodinné poměry účastníka řízení. Ze žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu vyplývá, že jste rozvedená a

máte dospělého syna. Syn, vaše matka a sestra žijí v Rusku. Do protokolu jste uvedla, že na území ČR nemáte žádné rodinné příslušníky. Z cizineckého informačního systému bylo zjištěno, že nikdo z členů Vaší rodiny, uvedených v žádosti, nežádal o povolení k pobytu v ČR. Na území ČR jste pobývala za účelem ekonomické aktivity, po dobu svého povoleného dlouhodobého pobytu jste však tento účel neplnila. V Rusku jste společníkem firmy, kde pracujete zároveň jako poradce - konzultant. Z razítek z Vašeho cestovního dokladu a z Vaší výpovědi jednoznačně plyne, že vztahy s domovskou zemí jste nepřerušila, létáte na Ukrajinu přes Rakousko, kde máte druha, který Vás finančně podporuje. Na území ČR pobýváte od 12/2009, nejedná se tedy o dobu, která by s sebou nesla zpřetrhání vazeb se zemí původu a nemohlo dojít k vytvoření pevných vazeb v ČR. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem došel správní orgán k závěru, že vydání rozhodnutí o neprodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu není nepřiměřené z hlediska zásahu do soukromého a rodinného života.“ Žalobkyně tyto závěr prvostupňového správního orgánu žádným způsobem v odvolání nezpochybnila a ani nyní v podané žalobě netvrdí konkrétní skutečnosti, které by závěr prvostupňového správního orgánu o přiměřenost rozhodnutí jakkoli zpochybňovaly.

Na závěr soud uvádí, že nelze přisvědčit ani obecně namítané nepřezkoumatelnosti správních rozhodnutí obou stupňů. Je nutno konstatovat, že výrok vydaných správních rozhodnutí obou stupňů není v rozporu s jejich odůvodněním, v nichž je přezkoumatelným způsobem vyloženo, z jakého skutkového zjištění správní orgány vycházely, o jaká zákonná ustanovení opřely své závěry. Ve vztahu ke skutkovým okolnostem se správní orgány obou stupňů dostatečným a přezkoumatelným způsobem vypořádaly s naplněním neurčitého právního pojmu závažná překážka pobytu na území České republiky, přičemž v rozhodnutí náležitě specifikovaly, že tuto závažnou překážku spatřují v neplnění účelu pobytu na území žalobkyní. Žalobkyně ostatně s učiněnými právními závěry v podané žalobě, i když jen v obecné rovině, polemizuje, což by nebylo možné, pokud by se žalovaná v napadeném rozhodnutí s podstatnými otázkami nevypořádala a její rozhodnutí by bylo nepřezkoumatelné.

Závěr

Žalobu soud shledal nedůvodnou, proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

VI. Náklady řízení

Náhradu nákladů řízení soud žádnému z účastníků podle § 60 odst. 1 s.ř.s. nepřiznal, protože žalobce ve věci úspěch neměl a žalované v souvislosti s řízením náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í : **Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.**

V Plzni dne 18. července 2017

Mgr. Alexandr Krysl, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Lenka Kovandová